

Αυστραλίας Μακάριος: «Το κήρυγμα του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου δεν τάραζε, αλλά ανάπαυε»

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Τη Δευτέρα, 6 Ιανουαρίου, το εσπέρας, τελέστηκε με λαμπρότητα, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας [κ. Μακαρίου](#), ο Πανηγυρικός Εσπερινός επί τη εορτή της Συνάξεως του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου και Βαπτιστού στον φερώνυμο εορτάζοντα Ιερό Ναό στο προάστιο Parramatta του Σύδνεϋ. Κατά την Ακολουθία, τον Αρχιεπίσκοπο πλαισίωσαν ο Ιερατικώς Προϊστάμενος π. Δημήτριος Κόκκινος και άλλοι κληρικοί της

πόλεως του Σύδνεϋ.

Η επίγεια βιοτή, τα χαρίσματα και οι αρετές του τιμωμένου Αγίου, και Προστάτου της ελληνορθόδοξου Ενορίας - Κοινότητας του Parramatta, βρέθηκαν στο επίκεντρο του εμπνευσμένου κηρύγματος του Σεβασμιωτάτου κ.κ. Μακαρίου. Παρουσιάζοντας και αναλύοντας πτυχές της πνευματικής προσωπικότητας του Τιμίου Προδρόμου, ο Σεβασμιώτατος υπενθύμισε μεταξύ άλλων ότι ως ο τελευταίος Προφήτης «συνέδεσε την Παλαιά με την Καινή Διαθήκη», καθώς και ότι «άνοιξε τον δρόμο του ασκητισμού και του μοναχισμού».

Ιδιαίτερως εστίασε και εμβάθυνε στον ένθεο ζήλο με τον οποίο κήρυττε ο «μείζων εν γεννητοίς γυναικών» - εξ ου και δικαίως τού αποδόθηκε ο χαρακτηρισμός «ζηλωτής». Αποσαφήνισε, ωστόσο, ότι επρόκειτο για έναν «κατ' επίγνωση ζηλωτή», ο οποίος κήρυττε την αλήθεια με ζήλο και αγάπη για τον Θεό και τους συνανθρώπους του, σε αντίθεση με τα φαινόμενα - παλαιότερα και σύγχρονα - «μη κατ' επίγνωση ζηλωτών», οι οποίοι κηρύττουν με φανατισμό, μισαλλοδοξία και φονταμενταλιστική αυστηρότητα. «Το κήρυγμα του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου δεν τάραζε, αλλά ανάπαυε» εκείνους που το άκουγαν, τόνισε χαρακτηριστικά ο Αρχιεπίσκοπος.

Τέλος, **ο Σεβασμιώτατος** παρατήρησε ότι στον πυρήνα του κηρύγματος του Τιμίου Προδρόμου βρισκόταν η έκκληση για μετάνοια, όπως αποτυπώνεται στον λόγο του: «Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Τον συγκεκριμένο λόγο παρακάλεσε τους πιστούς να ανασύρουν τακτικά στη μνήμη τους, ει δυνατόν καθημερινά, επισημαίνοντας ότι κάθε άνθρωπος κάνει λάθη και αμαρτίες και οφείλει να μετανοεί και να εκζητεί το έλεος του Θεού. «Ακόμα κι αν θεωρούμε ότι δεν έχουμε αμαρτίες», σημείωσε κλείνοντας, «να μετανοούμε επειδή δεν φαινόμαστε στην καθημερινότητά μας αντάξιοι της αγάπης που μας δείχνει ο Θεός».

